

Joep Onderdelinden: bizar en komisch

RECENSIE VOORSTELLING 'NAT'

★★★★☆

Gebeurtenis Joep Onderdelinden, tekst en spel **Programma** NAT **Regie** Bruun Kuijt **Vormgeving** Dirk Pieter Terpstra **Muziek** Raymund van Santen **Coaching** Margôt Ros, Wil van der Meer **Gezien** 7/4 Delfzijl, De Molenberg **Publiek** 284 **Nog te zien** 13/4 De Tabmoer Hoogeveen, 20/4 Stadsschouwburg Groningen

Door Jacques J. d'Ancona

Van die eenlettergrepige – nietszeggende – titels. Onder *Strak* en *Worst* reisde Joep Onderdelinden de afgelopen jaren door het land. Een handelsmerk? Nauwelijks. Je moet wat. Zijn nieuwe programma heet *Nat*. Hetgeen bij zorgvuldige beschouwing ergens voor staat, maar dat hoor je in de laatste zin pas. Hij is een solist die van dynamiek en van acteren houdt en het ook kán.

Uiteraard schept hij er in zijn voorstellingen ruimte voor. Aan de basis staat de passie om zijn fantasie uit te leven in een soort gestileerde gekte en een voorliefde voor bizarre, komische facetten. En dat, terwijl het allemaal huiselijk en heel gewoon begint met de vaststelling dat zijn kop vol zit. Dat hij er niet in slaagt prikkels te filteren, terwijl hij (wie niet?) op zoek is naar de endorfine om een portie geluk

aan te maken. Zo'n gevoel hangt kennelijk in de lucht boven de theaters: Lenette van Dongen hanteert het ook als thema.

Schijnbaar moeiteloos krijgt Joep met zijn geraffineerde, soepele timing het publiek uitbundig mee in de lach. Binnen die situatie is er een rol voor een schildersezel, mysterieus bespannen met een leeg, blanco stuk linnen en ligt er een kwast die uitnodigt tot multifunctioneel gebruik. Je mag er een symbool in zien, maar hij raakt niet pretentius aan het preken, hoewel er een massa zeer persoonlijke jeugdervaringen en verwijzingen in zitten.

Hij helpt een handje door het beeld te schetsen van een veertiger die van vóór de strippenkaart is en nu bij het biologisch afval thuis hoort... Die zijn neefje van vijf irriteert door zijn onbeholpen omgang met de iPhone, hoewel hij zich een verstuijing *googelt* om relevante informatie en samenhangende factoren ordelijk op een rij te krijgen. Dat lukt. Onderdelinden koestert de verhalen die hij doorvertelt of in de opwinding van de vijfde versnelling verzint. Het werkt. Juist dan bereikt *Nat* een tweede laag waarmee een onderhuidse spanning wordt aangeboden van karikaturen die hij illustreert met een prima, doordacht decor van licht en geluiden.

Hij schuwt de grap met een vette aanzet absoluut niet, maar hij komt er mee weg, al werpt hij

▲ Joep Onderdelinden, lekkere performer. Foto: Joris van Bennekom

een barricade op via een paar onnodige, vertragende uitweidingen. Lastig, want daar moet hij dan weer overheen. Niettemin, Joep Onderdelinden is een lekkere performer en zijn program-

ma houdt je vast. En wat dat schilderij betreft, je komt uit bij die verdomde tekenleraar van hem. Net als in *Worst*. Toen lag het aan de slager die het jongetje Joep ernstig teleurstelde.